रिति सस्य दत्वं निर्द्धारपाठे धेसलोपोवेति पाक्षिकः सलोपः सर्व्वत्र विधौ गो आध्वं उपविशत ञिलासङ्उपवेशे पूर्व्ववत् पिवत पयःप्रभृतिकमर्थात् पापाने स्वादानेति पिबादेशकरणान्न गुणः किम्वा पिबादेशोऽयमदन्तः तेन णुर्घूङ इत्यस्य न विषयः लोपोऽतोदेचोरित्यकारलोपः अत्त भक्षयत अद्लौभक्षणे शेध्वं शयनं कुरुत शीङोरेणुः वस्त्रमिति वसेस्त्रासुमिति त्रः अन्नमिति गीङ इति सूत्रे अन्नव्यवस्थनेति ज्ञापकात् न जग्धादेशः अदोजग्धिरन्नोदने इति परसूत्रं पानमिति कर्म्मणि आधारे वा अनट् शयनमित्याधारेऽनट् ॥ ४४ ॥

ते भुक्तवन्तः सुसुखं वसित्वा वासांस्युषित्वा रजनीं प्रभाते। द्रुतं समध्वा रथवाजिनागैर्म्मन्दाकिनीं रम्यवनां समीयुः ॥ ४५ ॥

ते भुक्त। ते भरतादयः सुसुखमिति क्रियाविशेषणम् भुक्तवन्तः सन्तो वासांसि वसित्वा परिधाय रजनीमुषित्वा रजनीं रात्रीं वसतिक्षुधोरिट् कालाध्वनोरिति द्वितीया द्रुतं शीघ्रं प्रभाते मन्दाकिनीन्नदीं समीयुः सम्भूय गताः समध्वा अविच्छिन्नाध्वानः सङ्गता अध्वन इति प्रादिसमासः उपसर्गादध्वन इति समासान्तष्टच् रथवाजीति द्वन्द्वैकवद्भावः तेन सहिता नागा इति शाकपार्थिवादित्वात्समासः अन्यथा सेनाङ्गत्वात्समुदायस्यैकवद्भावः स्यात् रम्यवनां रमणीयकाननां रमणीयजलाम् वा ॥ ४५ ॥ ज०म०

तदित्यादि। सुसुखं यथास्यात्तथा भुक्तवन्तः कृतभोजना भर भ०